

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 10Csp/156/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121461289
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Trnečková
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2022:6121461289.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie, sudkyňou Mgr. Janou Trnečkovou, v spore žalobcu Alektum Capital II AG, IČ: CHE-496.825.067, so sídlom Gubelstrasse 24, 6300 Zug, Švajčiarska konfederácia, právne zastúpeného spoločnosťou Hudec s.r.o., IČO: 36 855 260, so sídlom Lazaretská 23, Bratislava, proti žalovanému I. S., nar. X. I. XXXX, trvale bytom H., toho času bytom ul. G. XXXX/X, Š., v konaní o zaplatenie 289,40 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 125,60 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 11,10 eur od 11. júna 2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 11,10 eur od 11. júla 2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1,50 eur od 11. augusta 2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1,50 eur od 11. septembra 2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1,50 eur od 11. októbra 2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1,50 eur od 11. novembra 2019 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1,50 eur od 11. decembra 2019 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1,50 eur od 11. januára 2019 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1,50 eur od 11. februára 2019 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 92,90 eur od 11. apríla 2019 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V časti o zaplatenie sumy 89,30 eur a úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 89,30 eur od 11. apríla 2019 do zaplatenia žalobu zameiata.

III. Žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu (ďalej len "žaloba"), podaným pôvodne na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 24. augusta 2021, domáhal v konaní začatom podľa zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a doplnení niektorých zákonov (ďalej len "zákon o upomínacom konaní"), aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu vo výške 289,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 11,10 eur od 11. júna 2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 11,10 eur od 11. júla 2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 16,40 eur od 11. augusta 2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1,50 eur od 11. septembra 2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1,50 eur od 11. októbra 2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1,50 eur od 11. novembra 2019 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1,50 eur od 11. decembra 2019 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1,50 eur od 11. januára 2019 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1,50 eur od 11. februára 2019 do zaplatenia, s úrokom

z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 9,60 eur od 11. marca 2019 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 232,20 eur od 11. apríla 2019 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca uzavrel podľa zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách so žalovaným dňa 22. mája 2018 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. XXXXXXXXX (ďalej len "Zmluva"), na základe ktorej poskytoval žalovanému služby satelitnej televízie (ako aj s tým spojené služby nájmu koncových zariadení). Poskytnuté služby právny predchodca žalobcu v zmysle Zmluvy účtoval žalovanému na mesačnej báze. Keďže žalovaný sa s úhradou vystavených faktúr dostal do omeškania, právny predchodca žalobcu odstúpil od Zmluvy. Z dôvodu, že žalovaný porušil svoju povinnosť vrátiť prenajaté koncové zariadenie v zmysle bodu 2 Zmluvy a Všeobecných obchodných podmienok právneho predchodcu žalobcu, poslednou faktúrou si právny predchodca žalobcu uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty. Právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorá nadobudla účinnosť dňa 1. apríla 2020. Následne sa žalobca pokúsil o mimosúdne urovanie dlhu, avšak žalovaný na výzvy nereagoval. Žalobca dodal, že s poukazom na § 1 a § 8 zákona č. 62/2020 Z. z. má za to, že žalobou uplatnený nárok nie je premlčaný.

3. Na preukázanie ním tvrdených skutočností žalobca v žalobe výslovne neoznačil žiadne dôkazné prostriedky. Pripojil však k nej prílohy, a to Zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. XXXXXXXXX z 22. mája 2018, faktúru č. XXXXXXXXXX z 24. mája 2018, faktúru č. XXXXXXXXXX z 22. júna 2018, faktúru č. XXXXXXXXXX z 23. júla 2018, faktúru č. XXXXXXXXXX z 22. augusta 2018, faktúru č. XXXXXXXXXX z 24. septembra 2018, faktúru č. XXXXXXXXXX z 24. októbra 2018, faktúru č. XXXXXXXXXX z 22. novembra 2018, faktúru č. XXXXXXXXXX z 20. decembra 2018, faktúru č. XXXXXXXXXX z 22. januára 2019, faktúru č. XXXXXXXXXX z 22. februára 2019, faktúru č. XXXXXXXXXX z 21. marca 2019, Odstúpenie od Zmluvy o poskytovaní verejných služieb z 18. februára 2019, Oznámenie o postúpení pohľadávky z 30. apríla 2020 a Poslednú výzvu na zaplatenie dlhu z 19. augusta 2021.

4. Okresný súd Banská Bystrica dňa 19. októbra 2021 vydal vo veci platobný rozkaz, ktorý sa žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk. Keďže žalobca po výzve súdu v súlade s § 10 zákona o upomínanom konaní navrhol pokračovať v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), Okresný súd Banská Bystrica dňa 10. marca 2022 postúpil vec podľa § 10 ods. 3 zákona o upomínanom konaní tunajšiemu súdu ako súdu príslušnému na jej prejednanie a nedoručený platobný rozkaz sa zo zákona (§ 10 ods. 3 zákona o upomínanom konaní) zrušil

5. Podaním z 13. apríla 2022, doručeným súdu dňa 13. apríla 2022, žalobca v reakcii na výzvu tunajšieho súdu z 24. marca 2022 k dôvodnosti zmluvných pokút vyúčtovaných jeho právnym predchodcom v súhrnnej výške 130,00 eur, respektíve k platnosti zmluvnej podmienky, na podklade ktorej boli tieto vyúčtované, ako aj k právnemu základu jeho právnym predchodcom vyúčtovaného poplatku za nájom koncového zariadenia vo výške 1,50 eur mesačne a poplatku za prerušenie služby vo výške 14,90 eur, ďalej k dôvodnosti a právnemu základu jeho právnym predchodcom vyúčtovaných poplatkov súvisiacich s extra balíkmi Satelit Maxi a Satelit Extra HBO a k otázke platnosti postúpenia pohľadávky, pripustil, že dojednanie o zmluvnej pokute za nedodržanie doby viazanosti vo výške 50,00 eur môže byť hodnotené ako neprijateľná obchodná podmienka, preto na jej priznaní netrval a žalobu v časti o zaplatenie 50,00 eur s úrokom z omeškania zo sumy 50,00 eur od 11. apríla 2019 do zaplatenia vzal späť. Nestotožnil sa však s predbežným názorom súdu o nedôvodnosti inštalačného poplatku vo výške 50,00 eur a aktivačného poplatku vo výške 30,00 eur, majúc za to, že z predloženej Zmluvy je zrejmé, že jeho právny predchodca pri založení zmluvného vzťahu so žalovaným tomuto poskytol 100 %-tnú zľavu na poskytnutie týchto služieb, avšak s rozvázovacou podmienkou dodržania doby viazanosti 24 mesiacov. Keďže žalovaný svoj záväzok nesplnil (porušil dobu viazanosti), jeho nárok na túto zľavu zanikol, a preto je za tieto služby povinný zaplatiť. Žalobca považoval za osobitne potrebné zdôrazniť, že žalovaný neuhradil jeho právnemu predchodcovi a ani jemu žiadnu sumu, a teda celú elektronickú službu čerpal bezodplatne.

Vo vzťahu k poplatkom súvisiacim s extra balíkmi Satelit Maxi a Satelit Extra HBO vo výške 3,30 eur a 6,00 eur, vyúčtovaným vo faktúre č. XXXXXXXXXX z 21. marca 2019 a tam uvedeným ako „Diferencia Základný balík na Maxi“ a „Doplatok Extra HBO“, žalobca doplnil, že v čl. 1 bode g) Zmluvy bolo dojednané poskytnutie balíka Satelit MAXI na dobu 3 mesiacov za cenu základného balíka ako aj balíka

Satelit Extra HBO na dobu 1 mesiaca, a to s rozvázovacou podmienkou dodržania doby viazanosti 24 mesiacov. Tým, že žalovaný svoj záväzok nesplnil (porušil dobu viazanosti), zanikol jeho nárok na uvedené zľavy, a preto má za tieto poskytnuté služby zaplatiť. Žalobca súčasne ozrejmil spôsob vyčíslenia uvedených poplatkov, a to tak, že keďže podľa bodu 4.2. Cenníka právneho predchodcu žalobcu je poplatok za službu SATELIT Štandard vo výške 9,60 eur a poplatok za službu SATELIT Maxi vo výške 12,90 eur, rozdiel predstavuje sumu 3,30 eur mesačne, v ktorej výške bol tento žalovanému ako „Diferencia Základný balík na Maxi“ vyúčtovaný. V súvislosti s položkou fakturovanou ako „Doplatok Extra HBO“ vo výške 6,00 eur žalobca odkázal na bod 4.2.2. Cenníka právneho predchodcu žalobcu, v ktorom je poplatok za balík služby „SATELIT Extra HBO“ uvedený vo výške 6,00 eur.

Na margo účtovania doplatkov vo výške 9,60 eur označených ako „Diferencia SATELIT Maxi“ za obdobie mesiacov jún, júl a august 2018 (vo faktúrach č. XXXXXXXXXXXX z 24. mája 2018, č. XXXXXXXXXXXX z 22. júna 2018 a č. XXXXXXXXXXXX z 22. februára 2019) žalobca uviedol, že žalovaný sa Zmluvou zaviazal uhrádzať právnemu predchodcovi žalobcu mesačný poplatok za službu Satelit Štandard práve vo výške 9,60 eur. Ozrejmil, že označenie „Diferencia SATELIT Maxi“ je interné označenie skutočnosti, že hoci bola zákazníčkovi poskytovaná služba Maxi, jej cena bola účtovaná len vo výške služby Štandard. Žalobca súčasne uznal, že v dôsledku prerušenia poskytovanej služby žalovanému zrejme po 23. júli 2019 (pozn. súdu: žalobca mal s ohľadom na predložené listinné dôkazy zrejme na mysli po 23. júli 2018), a teda v mesiaci august 2019 (pozn. súdu: žalobca mal zrejme s ohľadom na predložené listinné dôkazy na mysli august 2018), neboli služby poskytované. Hoci overenie tejto domnienky sa žalobcovi zo strany jeho právneho predchodcu nepodarilo získať, akceptujúc záver súdu, netrval na priznaní nároku vo výške 9,60 eur a žalobu v časti o zaplatenie 9,60 eur spolu s úrokom z omeškania zo sumy 9,60 eur od 11. marca 2019 do zaplatenia vzal späť.

Ohľadom účtovania poplatkov za nájom koncového zariadenia žalobca doplnil, že cena nájomného je dojednaná v čl. 1 písm. e) predloženej Zmluvy v spojení s vtedy aktuálnym Cenníkom, a to vo výške 1,50 eur za jedno zariadenie (položka 4.2.1 Cenníka platného od 1. apríla 2018).

V súvislosti s poplatkom za prerušenie služby vo výške 14,90 eur žalobca uznal, že tento nebol individuálne dohodnutý, a preto na jeho priznaní netrval a žalobu v časti o zaplatenie 14,90 eur spolu s úrokom z omeškania zo sumy 14,90 eur od 11. augusta 2018 do zaplatenia vzal taktiež späť.

S ohľadom na čiastočné späťvzatia žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu istinu 214,90 eur, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 11,10 eur od 11. júna 2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 11,10 eur od 11. júla 2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1,50 eur od 11. augusta 2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1,50 eur od 11. septembra 2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1,50 eur od 11. októbra 2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1,50 eur od 11. novembra 2019 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1,50 eur od 11. decembra 2019 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1,50 eur od 11. januára 2019 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1,50 eur od 11. februára 2019 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 182,20 eur od 11. apríla 2019 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

V prílohe vyjadrenia zároveň predložil súdu Cenník pre poskytovanie verejných služieb, účinný od 1. apríla 2018, Všeobecné podmienky pre poskytovanie verejných služieb, účinné od 25. mája 2018, a Zmluvu o postúpení pohľadávok z 1. apríla 2020 s Prílohou č. 1.

6. S poukazom na § 145 ods. 3 CSP súd nerozhodoval o čiastočnom späťvzatí žaloby, ku ktorému došlo podaním žalobcu z 13. apríla 2022, a vo veci konal ďalej o zvyšku nároku uplatneného žalobou bez rozhodovania o zastavení konania v časti vymedzenej čiastočným späťvzatím žaloby.

7. Žalovaný nevyužil svoje právo a k žalobe ani jej prílohám, ktoré mu boli doručené postupom podľa § 167 ods. 1 CSP spolu s poučením o procesných právach a povinnostiach i výzvou v zmysle § 167 ods. 2 CSP na vyjadrenie sa k podanej žalobe do vlastných rúk dňa 4. júna 2022, sa v súdom určenej lehote ani po jej uplynutí nevyjadril a v spore nepoužil ani žiadne prostriedky procesnej obrany.

8. Súd vec prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania na základe listinných dôkazov predložených stranami v súlade s § 297 písm. b) CSP, podľa ktorého pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur. Rozsudok bol vyhlásený verejne dňa 23. septembra 2022, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené postupom podľa § 219 ods. 3 CSP.

9. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalobcu, vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise a na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

10. Dňa 22. mája 2018 uzavreli žalovaný a spoločnosť DIGI SLOVAKIA, s.r.o., IČO: 35 701 722, so sídlom Röntgenova 26, Bratislava (ďalej len "právny predchodca žalobcu," prípadne "podnik" či "postupca") Zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. XXXXXXXX podľa zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách (ďalej v rozhodnutí len "Zmluva") (č. I. 17-19 spisu), predmetom ktorej bol záväzok právneho predchodcu žalobcu zriadiť a poskytovať žalovanému ním zvolené služby satelitnej televízie (v rámci základného balíka SATELIT Štandard), prenajať mu jedno zariadenie HD STB a vypožičať mu Smart Kartu, diaľkový ovládač, konzolu, satelitnú anténu, zdrojový kábel a Scart kábel. Právny predchodca žalobcu sa v Zmluve tiež zaviazal zabezpečiť žalovanému inštaláciu a aktiváciu koncového zariadenia technikom. Žalovaný sa v Zmluve zaviazal riadne a včas platiť cenu za zariadenie a poskytovanie služieb podniku podľa zvoleného programu služieb a dodržiavať povinnosti v súlade so Zmluvou, Osobitnými podmienkami pre poskytovanie služieb satelitnej televízie, Všeobecnými podmienkami pre poskytovanie verejných služieb a Cenníkom pre poskytovanie služieb podniku [čl. 1 písm. c) Zmluvy].

Žalovaný sa súčasne zaviazal dodržať záväzok viazanosti po dobu 24 mesiacov, v zmysle ktorého: (i) zotrvá v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom žalobcu a bude využívať zvolené programy služieb podniku, teda nevykoná žiaden úkon, ktorý by viedol k ukončeniu Zmluvy, a (ii) bude riadne a včas uhrádzať cenu za poskytované služby. Porušením záväzku viazanosti preto je (i) výpoveď Zmluvy účastníkom, ak výpovedná lehota alebo iná osobitne dohodnutá lehota uplynie počas dojednej doby viazanosti, (ii) nezaplatenie ceny za poskytnuté služby účastníkom do 60 dní po splatnosti, na základe ktorého vznikne podniku právo na odstúpenie od Zmluvy a podnik toto svoje právo využije [čl. 1 písm. d) Zmluvy]. Právny predchodca žalobcu a žalovaný sa dohodli, že porušením záväzku viazanosti vznikne právnenému predchodcovi žalobcu voči žalovanému právo na zaplatenie vyúčtovanej zmluvnej pokuty. Zmluvná pokuta okrem sankčnej a prevenčnej funkcie predstavuje aj paušalizovanú náhradu škody spôsobenej podniku v dôsledku porušenia záväzku viazanosti vzhľadom na zľavy, ktoré podnik poskytol účastníkovi na základe tejto Zmluvy. Zmluvná pokuta sa vypočíta ako súčet (i) sumy 50,00 eur, ktorá predstavuje sankciu pri predčasnom ukončení Zmluvy, a (ii) zliav, t.j. rozdielu medzi akciovými cenami za služby, respektíve ďalšie úkony s poskytovanými službami spojené podľa tejto Zmluvy, a štandardnými cenami za tie isté služby, respektíve úkony podľa aktuálneho Cenníka.

V zmysle čl. 1 písm. e) Zmluvy, upravujúceho Nájom zariadenia, táto časť Zmluvy tvorí osobitnú zmluvu o nájme zariadenia (podľa zvoleného programu služieb) nevyhnutne potrebného pre poskytovanie služby satelitnej televízie podľa tejto Zmluvy, ktorého prevzatie účastník potvrdzuje podpisom tejto Zmluvy. Uvedenou zmluvou o nájme zariadenia sa právny predchodca žalobcu zaviazal prenechať žalovanému do užívania zariadenie a žalovaný sa zaviazal platiť mu cenu za aktiváciu a nájom zariadenia podľa Cenníka s tým, že túto mu právny predchodca žalobcu bude fakturovať v rámci faktúry za služby satelitnej televízie poskytované na základe tejto Zmluvy. Na rovnakom mieste bolo uvedené, že nájom zariadenia nie je súčasťou služby satelitnej televízie poskytovanej na základe tejto Zmluvy. V prípade zániku Zmluvy zaniká i táto nájmná zmluva a účastník je povinný vrátiť podniku zariadenie v nepoškodenom stave spolu s príslušenstvom, a to najneskôr v lehote 15 dní odo dňa zániku tejto Zmluvy; v prípade porušenia tejto povinnosti je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu uvedenú v aktuálne platnom Cenníku, ak nie je v tejto Zmluve uvedené inak.

Obdobne, ustanovenia čl. 1 písm. f) Zmluvy, nadpísané Vypožičanie zariadenia, tvorili v zmysle Zmluvy osobitnú zmluvu o výpožičke zariadenia (podľa zvoleného programu služieb) nevyhnutne potrebného pre poskytovanie služby podľa tejto Zmluvy, ktorého prevzatie účastník potvrdzuje podpisom tejto Zmluvy. Bolo dojednané, že v prípade zániku Zmluvy, táto zmluva o výpožičke zaniká a účastník je povinný

vrátiť podniku zariadenie v nepoškodenom stave spolu s príslušenstvom, a to najneskôr v lehote 15 dní odo dňa zániku tejto Zmluvy; v prípade porušenia tejto povinnosti je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu uvedenú v aktuálne platnom Cenníku, ak nie je v tejto Zmluve uvedené inak.

Podľa Zmluvy [čl. 1 písm. a)] malo dôjsť k inštalácii a aktivácii koncového zariadenia (HD STB alebo CA modulu) s tým, že jednorazový poplatok za základnú inštaláciu technikom bol 50,00 eur a jednorazový aktivačný poplatok bol 30,00 eur. V zmysle čl. 1 písm. g) Zmluvy však bola žalovanému v rámci kampane JAR 2018 - Satelit Štandard poskytnutá 100 % zľava zo základnej inštalácie technikom vo výške 50,00 eur a z aktivačného poplatku vo výške 30,00 eur, ako aj základný balík SATELIT Maxi počas prvých 3 mesiacov doby viazanosti za akciový mesačný poplatok vo výške poplatku za základný balík SATELIT Štandard určený podľa aktuálne platného Cenníka, ďalej Extra balík SATELIT Extra HBO počas 1. mesiaca doby viazanosti bez poplatku a tiež Službu mobilnej televízie DIGI GO na obdobie 3 mesiacov bez poplatku.

V zmysle čl. 2 Zmluvy za stratu, nevrátenie alebo poškodenie každého z nasledujúcich zariadení zo strany účastníka, pokiaľ bolo niektoré z týchto zariadení účastníkovi na základe tejto Zmluvy poskytnuté, vzniká podniku voči účastníkovi nárok na zaplatenie pokuty v nasledujúcej výške: (i) 50,00 eur za každé koncové zariadenie (HD STB alebo CA modul) alebo 100,00 eur za každé koncové zariadenie PVR, (ii) 19,90 eur za každú Smart kartu, (iii) 10,00 eur za každý zdrojový kábel, respektíve adaptér, (iv) 10,00 eur za každý diaľkový ovládač, (v) 3,00 eur za každý Scart kábel. Za nedodržanie doby splatnosti uvedenej na faktúre vzniká podniku voči účastníkovi nárok na zaplatenie pokuty vo výške 3,00 eur.

11. Z Cenníka pre poskytovanie verejných služieb, účinného od 1. apríla 2018 (ďalej len "Cenník") (č. I. 59-64 spisu), vyplýva, že mesačný poplatok za Základný balík služby SATELIT Štandard je 9,60 eur s DPH, za Základný balík služby SATELIT Maxi je 12,90 eur s DPH, za Extra balík služby SATELIT Extra HBO je 6,00 eur s DPH, mesačný poplatok za nájom prvého a druhého koncového zariadenia je 1,50 eur s DPH za kus, pokuta za stratu, poškodenie alebo nevrátenie koncového zariadenia v prenájme účastníka je 50,00 eur, Smart karty 19,90 eur, diaľkového ovládača 10,00 eur, zdrojového kábla, respektíve adaptéra 10,00 eur a SCART kábla 3,00 eur a pokuta za nedodržanie doby splatnosti uvedenej na faktúre 3,00 eur.

12. Na základe oboznámenej Zmluvy právny predchodca žalobcu vyúčtoval žalovanému v súlade s platným Cenníkom cenu za poskytnuté služby a prenajaté zariadenia. Z faktúr predložených žalobcom vyplýva, že žalovanému boli vyúčtované: faktúrou č. XXXXXXXXXXXX z 24. mája 2018 (č. I. 9 spisu), splatnou 10. júna 2018, poplatok za službu SATELIT Maxi (ako Diferencia SATELIT Maxi) vo výške (poplatku za službu SATELIT Štandard) 9,60 eur a poplatok za nájom (prvého) koncového zariadenia vo výške 1,50 eur, teda spolu vo výške 11,10 eur; faktúrou č. XXXXXXXXXXXX z 22. júna 2018 (č. I. 9 p.v. spisu), splatnou 10. júla 2018, poplatok za službu SATELIT Maxi (ako Diferencia SATELIT Maxi) vo výške (poplatku za službu SATELIT Štandard) 9,60 eur a poplatok za nájom (prvého) koncového zariadenia vo výške 1,50 eur, teda spolu vo výške 11,10 eur; faktúrou č. XXXXXXXXXXXX z 23. júla 2018 (č. I. 10 spisu), splatnou 10. augusta 2018, poplatok za prerušenie služby pre neplatenie vo výške 14,90 eur (vo vzťahu ku ktorému žalobca vzal žalobu späť) a poplatok za nájom (prvého) koncového zariadenia vo výške 1,50 eur, teda spolu vo výške 16,40 eur, z ktorej sumy si žalobca po čiastočnom späťvzati uplatňoval sumu 1,50 eur; faktúrou č. XXXXXXXXXXXX z 22. augusta 2018 (č. I. 10 p.v. spisu), splatnou 10. septembra 2018, poplatok za nájom (prvého) koncového zariadenia vo výške 1,50 eur; faktúrou č. XXXXXXXXXXXX z 24. septembra 2018 (č. I. 11 spisu), splatnou 10. októbra 2018, poplatok za nájom (prvého) koncového zariadenia vo výške 1,50 eur; faktúrou č. XXXXXXXXXXXX z 24. októbra 2018 (č. I. 11 p.v. spisu), splatnou 10. novembra 2018, poplatok za nájom (prvého) koncového zariadenia vo výške 1,50 eur; faktúrou č. XXXXXXXXXXXX z 22. novembra 2018 (č. I. 12 spisu), splatnou 10. decembra 2018, poplatok za nájom (prvého) koncového zariadenia vo výške 1,50 eur; faktúrou č. XXXXXXXXXXXX z 20. decembra 2018 (č. I. 12 p.v. spisu), splatnou 10. januára 2019, poplatok za nájom (prvého) koncového zariadenia vo výške 1,50 eur; faktúrou č. XXXXXXXXXXXX z 22. januára 2019 (č. I. 13 spisu), splatnou 10. februára 2019, poplatok za nájom (prvého) koncového zariadenia vo výške 1,50 eur; faktúrou č. XXXXXXXXXXXX z 22. februára 2019 (č. I. 13 p.v. spisu), splatnou 10. marca 2019, poplatok za službu SATELIT Maxi (ako Diferencia SATELIT Maxi) za obdobie od 1. augusta 2018 do 31. augusta 2018 vo výške (poplatku za službu SATELIT Štandard) 9,60 eur (vo vzťahu ku ktorému žalobca vzal žalobu späť); a faktúrou č. XXXXXXXXXXXX z 21. marca 2019 (č. I. 14 spisu), splatnou 10. apríla 2019, aktivačný poplatok vo výške 30,00 eur, poplatok označený ako Diferencia Základný balík na Maxi vo výške 3,30

eur, doplatok Extra HBO vo výške 6,00 eur, pokutu za nevrátenie Scart kábla vo výške 3,00 eur, pokutu za nevrátenie diaľkového ovládača vo výške 10,00 eur, pokutu za nevrátenie koncového zariadenia vo výške 50,00 eur, pokutu za nevrátenie Smart karty vo výške 19,90 eur, pokutu za nevrátenie zdrojového kábla vo výške 10,00 eur, pokutu za porušenie záväzku viazanosti vo výške 50,00 eur (vo vzťahu ku ktorej žalobca vzal žalobu späť) a základnú inštaláciu technikom vo výške 50,00 eur, teda spolu vo výške 232,20 eur, z ktorej sumy si žalobca po čiastočnom späťvzati uplatňoval sumu 182,20 eur.

13. Z Odstúpenia od Zmluvy o poskytovaní verejných služieb z 18. februára 2019 (č. I. 16 spisu) súd zistil, že keďže žalovaný neuhradil splatné pohľadávky za užívanie verejných elektronických komunikačných služieb, právny predchodca žalobcu odstúpil od Zmluvy s účinnosťou k 28. februáru 2019, a to v súlade s § 44 ods. 11 písm. b) zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov z dôvodu nezaplatenia ceny za poskytnuté služby ani do 60 dní po dni splatnosti. Ku dňu spisovania predmetnej listiny bol aktuálny záväzok žalovaného voči právnomu predchodcovi žalobcu vyčíslený na sumu 47,60 eur. Právny predchodca žalobcu žalovaného súčasne vyzval na vrátenie technických zariadení, ktoré má v užívaní, respektíve v nájme, a to do 15 dní odo dňa ukončenia zmluvného vzťahu s upozornením, že v prípade ich nevrátenia bude mať právny predchodca žalobcu nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v zmysle platného Cenníka. Súčasťou oboznámenej listiny bolo aj upozornenie, že ak bude žalovaný napriek písomnej výzve nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku, môže právny predchodca žalobcu v zmysle § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu jej peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez jeho súhlasu.

14. Zo žalobcom dodatočne predloženej Zmluvy o postúpení pohľadávok z 1. apríla 2020 (č. I. 111-117 spisu) a jej Prílohy č. 1 (č. I. 76-110 spisu) vyplýva, že právny predchodca žalobcu s účinnosťou k 1. aprílu 2020 postúpil na žalobcu svoje pohľadávky voči dlžníkom uvedené v Prílohe č. 1 tejto zmluvy, vrátane pohľadávky voči žalovanému v celkovej výške 289,40 eur.

15. Z Oznámenia o postúpení pohľadávky z 30. apríla 2020 (č. I. 15 spisu) vyplýva, že pohľadávka vyúčtovaná voči žalovanému vo výške 289,40 eur s príslušenstvom zo Zmluvy č. XXXXXXXXX bola na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok z 1. apríla 2020 postúpená na žalobcu. Právny predchodca žalobcu žalovaného zároveň upovedomil, že ďalšiemu zvyšovaniu výšky svojho záväzku môže predísť, ak svoj záväzok uhradí žalobcovi do 7 dní od prijatia tohto Oznámenia. Súčasne bol upozornený, že dlžná suma každodenne narastá a v prípade jej neuhradenia bude žalobca oprávnený uplatniť svoj nárok súdnou cestou.

16. Na základe vykonaného dokazovania súd právne uzatvára:

17. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

18. Ustanovením § 185 CSP bol zavedený princíp formálnej pravdy, ktorou sa rozumie to, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Proces dokazovania je teda v novej právnej úprave vybudovaný výlučne na princípe prejednávacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa v novej právnej úprave presúva na procesné strany. Na základe uvedeného preto hodnotenie dôkazov zo strany súdu má oporu vo vykonanom dokazovaní a musí byť v súlade so zásadami formálnej logiky. Preto súd pri posudzovaní skutkových tvrdení strán postupuje v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesnej obrany a útoku s poukazom na § 181 ods. 4 CSP a v tejto súvislosti sa dôsledne uplatňuje princíp zodpovednosti strany sporu za vlastnú procesnú aktivitu alebo pasivitu a za riadne plnenie si svojich povinností v súvislosti s vedením súdneho konania, ako je zrejmé z § 150 ods. 1 CSP, podľa ktorého platí, že strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu a rovnako s poukazom na § 151 a § 153 CSP. V kontradiktórnom procese majú byť nositeľmi procesnej aktivity sporové strany.

19. Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, t.j. do 31. augusta 2018 (ďalej len "zákon o elektronických komunikáciách"), zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú

súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

20. Podľa § 43 ods. 1 písm. a) zákona o elektronických komunikáciách podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

21. Podľa § 43 ods. 12 písm. a) a písm. b) zákona o elektronických komunikáciách účastník je povinný a) používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom a so zmluvou o poskytovaní verejných služieb, b) platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

22. Podľa § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.

23. Podľa § 44 ods. 11 písm. b) a písm. e) zákona o elektronických komunikáciách podnik môže odstúpiť od zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ak účastník b) nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti, e) opakovane porušuje podmienky zmluvy o poskytovaní verejných služieb.

24. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, t.j. do 31. augusta 2018 (ďalej len "Občiansky zákonník") spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

26. Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

27. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

28. Podľa § 544 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

29. Podľa § 659 Občianskeho zákonníka zmluvou o výpožičke vznikne vypožičiatelovi právo vec po dohodnutú dobu bezplatne užívať.

30. Podľa § 661 ods. 1 Občianskeho zákonníka vypožičiatel je oprávnený užívať vec riadne a v súlade s účelom, ktorý sa v zmluve dohodol alebo ktorému obvykle slúži; je povinný chrániť ju pred poškodením, stratou alebo zničením.

31. Podľa § 662 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vypožičiatel je povinný vec vrátiť, len čo ju nepotrebuje, najneskôr však do konca určenej doby zapožičania. Požičiatel môže požadovať vrátenie veci aj pred skončením určenej doby zapožičania, ak vypožičiatel neužíva vec riadne alebo ak ju užíva v rozpore s účelom, ktorému slúži.

32. Podľa § 663 Občianskeho zákonníka nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky.

33. Podľa § 671 ods. 1 Občianskeho zákonníka nájomca je povinný platiť nájomné podľa zmluvy, inak nájomné obvyklé v čase uzavretia zmluvy s prihliadnutím na hodnotu prenajatej veci a spôsob jej užívania.

34. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu podania žaloby premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

35. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

36. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

37. Podľa § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení účinnom od 27. marca 2020 lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú.

38. Podľa § 8 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení účinnom od 19. januára 2021 lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú.

39. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

40. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

41. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom od 1. februára 2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

42. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení, súd na podklade vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba bola v rozsahu po čiastočnom späťvzatí podaná dôvodne len sčasti. Aktívna vecná legitímácia žalobcu bola preukázaná Zmluvou o postúpení pohľadávok z 1. apríla 2020 s Prílohou č. 1 a následným Oznamovaním postupcu o postúpení pohľadávky z 30. apríla 2020. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané a z nepopretých tvrdení žalobcu vyplynulo, že žalovaný uzatvoril s jeho právnym predchodcom zmluvu o poskytovaní verejných služieb podľa § 44 ods. 1 zákona o elektronických komunikáciách a v rámci nej i osobitnú nájomnú zmluvu [čl. 1 písm. e) Zmluvy] a osobitnú zmluvu o výpožičke [čl. 1 písm. f) Zmluvy], na základe ktorých boli žalovanému poskytované služby súvisiace s pripojením k verejnej sieti, respektíve so zabezpečením satelitnej televízie v rámci žalovaným zvoleného programu služieb. Žalovaný bol zo zákona (s ohľadom na vyššie citované ustanovenia zákona o elektronických komunikáciách i Občianskeho zákonníka) i zo samotnej Zmluvy (vrátane jej osobitných súčastí) povinný platiť cenu poskytnutých služieb a poplatky podľa Cenníka. Právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, založený Zmluvou z 22. mája 2018, bolo potrebné posúdiť podľa ustanovení zákona o elektronických komunikáciách, ustanovení Občianskeho zákonníka o zmluve o výpožičke i nájomnej zmluve a zároveň, s ohľadom na to, že dotknutá Zmluva je nepochybne zmluvou spotrebiteľskou, keďže bola uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu ako dodávateľom a žalovaným ako spotrebiteľom, naň bolo nevyhnutné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy, t.j. ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd mal za to, že na základe v konaní oboznámenej Zmluvy bol záväzkový vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným platne založený, pričom právnemu predchodcovi žalobcu ako poskytovateľovi služieb vznikla povinnosť poskytnúť žalovanému telekomunikačné služby tak, ako si ich tento zvolil, a žalovanému ako užívateľovi povinnosť uhrádzať cenu za poskytnuté služby vo výške vyfakturovanej právnym predchodcom žalobcu v zmysle Cenníka. Žalovaný nezaplatil riadne a včas cenu za poskytnuté služby verejnej komunikácie (SATELIT Maxi vo výške za SATELIT Štandard), vyúčtované faktúrami č. XXXXXXXXXXXX z 24. mája 2018 a č. XXXXXXXXXXXX z 22. júna 2018. Z uvedených dôvodov súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 19,20 eur, ktorá zodpovedá cene vyúčtovanej v konaní predloženými faktúrami za služby verejnej komunikácie (2 x 9,60 eur) poskytnuté (v rámci programu SATELIT Maxi za cenu programu SATELIT Štandard) žalovanému na podklade platnej a účinnej Zmluvy.

43. Ako už bolo konštatované, súčasťou Zmluvy bola i zmluva o nájme koncového zariadenia potrebného pre poskytovanie žalovaným zvolených služieb satelitnej televízie, ktoré žalovaný pri uzavretí Zmluvy prevzal a za ktoré sa Zmluvou zaviazal platiť právnemu predchodcovi žalobcu nájomné vo výške 1,50 eur mesačne. Dojednané nájomné bolo žalovanému vyúčtované v konaní predloženými faktúrami č. XXXXXXXXXXXX z 24. mája 2018, č. XXXXXXXXXXXX z 22. júna 2018, č. XXXXXXXXXXXX z 23. júla 2018, č. XXXXXXXXXXXX z 22. augusta 2018, č. XXXXXXXXXXXX z 24. septembra 2018, č. XXXXXXXXXXXX z 24. októbra 2018, č. XXXXXXXXXXXX z 22. novembra 2018, č. XXXXXXXXXXXX z 20. decembra 2018 a č. XXXXXXXXXXXX z 22. januára 2019, ktoré žalovaný riadne a včas neuhradil. Preto súd zaviazal žalovaného aj na zaplatenie sumy 13,50 eur z titulu dlžného nájomného (9 x 1,50 eur).

44. V zmysle Zmluvy bol žalovaný zároveň povinný prenajaté koncové zariadenie po zániku Zmluvy vrátiť právnemu predchodcovi žalobcu, ktorá povinnosť bola zabezpečená zmluvnou pokutou. Obdobne, žalovaný bol po zániku Zmluvy povinný vrátiť aj ďalšie zariadenia, ktoré boli predmetom zmluvy o výpožičke ako osobitnej súčasti Zmluvy a ktoré pri uzavretí Zmluvy prevzal. K 28. februáru 2019 právny predchodca žalobcu odstúpil od Zmluvy, čím došlo k jej zániku. Žalovaný v tejto súvislosti porušil aj ďalšie svoje zmluvné povinnosti, keď zariadenia, ktoré mu boli vypožičané a prenajaté, nevrátil. Porušením uvedených zmluvných povinností žalovaným vzniklo právnemu predchodcovi žalobcu (následne platne postúpené žalobcovi) právo na úhradu zmluvných pokút dohodnutých pre prípad porušenia povinnosti vrátiť prenajaté a vypožičané zariadenia, a to v celkovej výške 92,90 eur, zodpovedajúcej súčtu (v čl. 2 Zmluvy) dojednaných zmluvných pokút za nevrátenie prenajatého koncového zariadenia (HD STB) vo výške 50,00 eur, za nevrátenie vypožičanej Smart Karty vo výške 19,90 eur, za nevrátenie vypožičaného diaľkového ovládača vo výške 10,00 eur, za nevrátenie vypožičaného zdrojového kábla vo výške 10,00 eur a za nevrátenie vypožičaného Scart kábla vo výške 3,00 eur (50,00 eur + 19,90 eur + 10,00 eur + 10,00 eur + 3,00 eur). Dohodu o žalobcom uplatnených zmluvných pokutách za nevrátenie prenajatého a vypožičaných zariadení podrobil súd kontrole, či nepredstavuje neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, pričom nezistil žiadny dôvod, ktorý by mal spôsobiť jej neprijateľnosť. Žalovaný podľa Zmluvy prijal od právneho predchodcu žalobcu zariadenia, ktoré mu mali umožniť prijímať poskytované verejné

služby. Pritom mu nič nebránilo zabezpečiť si za týmto účelom vlastné zariadenia. Využil však ponuku právneho predchodcu žalobcu, ktorý ponúkal aj zariadenia aj služby, čo pre žalovaného predstavovalo výhodu v podobe zjednodušenia procesu získania satelitnej služby. Žalovaný si v súlade s nájomnou zmluvou a zmluvou o výpožičke, ktoré uzavrel v rámci Zmluvy o poskytovaní verejných služieb, musel byť vedomý, že sa nestáva vlastníkom poskytnutých zariadení, ako aj toho, že v prípade zániku Zmluvy je tieto povinný vrátiť právnomu predchodcovi žalobcu. Zabezpečenie splnenia takejto povinnosti žalovaného zmluvnou pokutou nepredstavuje neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, pretože nespôsobuje neprimeranú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa. Výška zmluvných pokút nebola neprimerane vysoká. Navyše, súd v tejto súvislosti konštatuje, že výška zmluvnej pokuty nemusí byť presne rovnaká, ako je výška alebo hodnota zabezpečovanej povinnosti, ale môže byť aj vyššia, čo zodpovedá najmä preventívnej a sankčnej funkcii zmluvnej pokuty. Súd preto vyhovel žalobe aj v časti o zaplatenie uvedených zmluvných pokút v celkovej výške 92,90 eur.

45. Pokiaľ ide o zmluvnú pokutu za porušenie záväzku viazanosti podľa čl. 1 písm. d) Zmluvy, žalobcom pôvodne uplatnenú vo výške 139,30 eur (pokuta za porušenie záväzku viazanosti 50,00 eur + základná inštalácia technikom 50,00 eur + aktivačný poplatok 30,00 eur + Diferencia Základný balík na Maxi 3,30 eur + doplatok Extra HBO 6,00 eur), na ktorej po čiastočnom späťvzati v rozsahu pokuty za porušenie záväzku viazanosti vo výške 50,00 eur trval vo výške 89,30 eur, k tejto súd uvádza, že (vyššie označenú) zmluvnú podmienku, na podklade ktorej si žalobca súčet vyššie špecifikovaných plnení nárokuje, t.j. podmienku vyjadrenú v čl. 1 písm. d) Zmluvy, považuje za neprijateľnú. V tejto súvislosti súčasne poukazuje na skutočnosť, že dotknutá zmluvná podmienka bola súdmi opakovane právoplatne vyhlásená za neprijateľnú (napríklad rozsudkom Okresného súdu Revúca z 28. mája 2021, sp. zn. 8Csp/3/2021, rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 6. októbra 2021, sp. zn. 43CoCsp/33/2021). Z dôvodu, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musel súd konštatovať, že predmetná zmluvná podmienka je podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. V konaní predložená a oboznámená Zmluva o poskytovaní verejných služieb je, ako už súd uviedol, spotrebiteľskou zmluvou. Zmluvná pokuta, respektíve zmluvná podmienka vyjadrená v čl. 1 písm. d) Zmluvy, však nebola individuálne dojednaná, celkom očividne je súčasťou formulárovej zmluvy vopred pripravenej právny predchodcom žalobcu, ktorej obsah žalovaný nemohol ovplyvniť, mohol len Zmluvu ako celok prijať alebo odmietnuť. Súd má za to, že ustanovenie o zmluvnej pokute obsiahnuté v čl. 1 písm. d) Zmluvy spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V naposledy uvedenom ustanovení Zmluvy je totiž zmluvná pokuta dojednaná takým spôsobom, že spotrebiteľ priamo z tohto ustanovenia nevie, presne aká výška zmluvnej pokuty mu hrozí v prípade porušenia záväzku viazanosti. Pre platné dojednanie zmluvnej pokuty je však nepochybne nutné, aby spotrebiteľ mal po oboznámení sa s obsahom príslušného ustanovenia jasnú predstavu o sankcii, ktorá mu v prípade porušenia zmluvnej povinnosti hrozí. Súd pripúšťa, že zmluvná pokuta nemusí byť dojednaná len presnou sumou, spravidla postačuje aj len spôsob jej určenia, avšak tento nesmie byť natoľko komplikovaný, že spôsobí neprehľadnosť a nezrozumiteľnosť dojednávania o zmluvnej pokute do tej miery, že spotrebiteľ po jeho prečítaní nemá zreteľnú predstavu o tom, aký postih mu hrozí. Z tejto časti Zmluvy je jasná len jedna časť zmluvnej pokuty - suma vo výške 50,00 eur, ale zvyšná časť, ktorá má predstavovať rozdiel medzi cenami služieb a úkonov podľa Cenníka a tzv. akciovými cenami (zrejme cenami uvedenými v Zmluve po poskytnutí zľavy), nie je na tomto mieste uvedená. Žalovaný ako spotrebiteľ tak môže skutočnú výšku zmluvnej pokuty zistiť len tak, že si na inom mieste v Zmluve nájde, aké všetky zľavy mu boli poskytnuté, pričom tieto nie sú vo všetkých prípadoch ani výslovne označené ako zľavy či akciové ceny, a potom ešte na ďalších rôznych miestach v Zmluve, a to dokonca priamo v texte Zmluvy len sčasti a sčasti v Cenníku, nájde nezľavnenú cenu služieb a úkonov, ktoré mu majú byť poskytované so zľavou. Následne musí vypočítať ich rozdiel a pripočítať k výslednej sume čiastku 50,00 eur. Takýto spôsob určenia zmluvnej pokuty je zložitý a neprehľadný, vyžaduje od spotrebiteľa len pre potrebu zistenia výšky zmluvnej pokuty nielen podrobné oboznámenie sa, ale priam naštudovanie celého obsahu Zmluvy, ako aj obsahu jej neoddeliteľných častí (v inej časti sú upravené zľavy, v inej ceny služieb, v inej samotné dojednanie o zmluvnej pokute a o jej istej časti), ktorých obsah je značne obsiahly, tiež vyžaduje vyhľadanie cien rôznych služieb, pričom Cenník obsahuje ceny rôznych služieb, nielen tých, ktoré sú poskytované spotrebiteľovi. Za takýchto okolností je pre spotrebiteľa pomerne ťažké posúdiť primeranosť zmluvnej pokuty a jeho možnosti na jej zaplatenie a v konečnom dôsledku i uvedomiť si dôsledky, ktoré mu hrozia, ak si nespĺní zmluvnú povinnosť. K pevnej zložke zmluvnej pokuty vo výške 50,00 eur, stanovenej fixne bez ohľadu na rozsah a závažnosť porušenia zmluvnej povinnosti spotrebiteľom, súd len na okraj, keďže

v tejto časti vzal žalobca žalobu späť, uvádza, že táto sa mu aj sama osebe s ohľadom na okolnosti a najmä spôsob jej určenia javí tiež ako neprimeraná.

46. Z uvedených dôvodov súd žalobu v časti nároku žalobcu na zaplatenie sumy 89,30 eur, majúcej základ v neplatnom ustanovení o zmluvnej pokute, zamietol.

47. Záverom súd len pre úplnosť uvádza, že žalobou uplatnený nárok posúdil aj so zreteľom na znenie § 54a Občianskeho zákonníka, pričom zistil, že v prejednávanej veci bola žaloba doručená Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 24. augusta 2021, pričom žalobca si uplatnil aj nárok na zaplatenie súm vyúčtovaných faktúrami so splatnosťou dňa 10. júna 2018, dňa 10. júla 2018 a dňa 10. augusta 2018. Na podklade dotknutých faktúr uplatnené nároky sa tak na prvý pohľad mohli javiť ako nároky, vo vzťahu ku ktorým už došlo k uplynutiu trojročnej premlčacej lehoty na uplatnenie nároku na súde. Žalobca však v žalobe správne poukázal na skutočnosť, že v zmysle zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v období od 27. marca 2020 do 30. apríla 2020 a potom v období od 19. januára 2021 do 28. februára 2021, teda celkom v rozsahu 76-tich dní, neplynuli premlčacie lehoty. O uvedené obdobie sa teda predĺži zákonom vymedzená trojročná premlčacia doba. S ohľadom na uvedené súd dospel k záveru, že ku dňu podania žaloby (k 24. augustu 2021) nebol nárok z najskôr splatnej faktúry, t.j. faktúry splatnej 10. júna 2018, a teda ani nároky z neskôr splatných faktúr, premlčané, keďže premlčacia doba najskôr splatného nároku by bola uplynula 25. augusta 2021.

48. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, súd mu zároveň uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne z dlžnej sumy, a to odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti jednotlivých faktúr, keďže práve tento deň je prvým dňom omeškania žalovaného s úhradou každej konkrétnej faktúry, až do zaplatenia, avšak s výnimkou úrokov z omeškania zo súm vyúčtovaných faktúrami č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX, z ktorých si žalobca úroky z omeškania neuplatnil odo dní nasledujúcich po dňoch ich splatnosti, t.j. od 11. novembra 2018 a 11. decembra 2018, ale až od 11. novembra 2019 a od 11. decembra 2019. Výška úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platná v období splatnosti žalovaných faktúr (už počnúc od 16. marca 2016) predstavovala 0,00 % ročne, úroky z omeškania pri všetkých faktúrach preto po pripočítaní 5,00 % predstavujú 5,00 % ročne. Úroky z omeškania boli žalobcom uplatnené správne, a preto súd aj v tejto časti žalobe vyhovel.

49. Sumarizujúc uvedené, považoval súd žalobu po čiastočnom späťvzati za dôvodnú v časti nároku na zaplatenie sumy vo výške 125,60 eur a úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 11,10 eur od 11. júna 2018 do zaplatenia, zo sumy 11,10 eur od 11. júla 2018 do zaplatenia, zo sumy 1,50 eur od 11. augusta 2018 do zaplatenia, zo sumy 1,50 eur od 11. septembra 2018 do zaplatenia, zo sumy 1,50 eur od 11. októbra 2018 do zaplatenia, zo sumy 1,50 eur od 11. novembra 2019 do zaplatenia, zo sumy 1,50 eur od 11. decembra 2019 do zaplatenia, zo sumy 1,50 eur od 11. januára 2019 do zaplatenia, zo sumy 1,50 eur od 11. februára 2019 do zaplatenia, zo sumy 92,90 eur od 11. apríla 2019 do zaplatenia. Keďže v priebehu konania nebolo ničím spochybnené tvrdenie žalobcu, že dlžnú sumu mu žalovaný do dňa podania žaloby ani do dňa vyhlásenia rozsudku nezaplatil, bol k tejto povinnosti zaviazaný súdom. Vo zvyšnej časti žalobou uplatneného nároku, ktorý ostal predmetom konania po čiastočnom späťvzati žaloby, súd žalobu zamietol.

50. Podľa § 232 ods. 2 CSP ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

51. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

52. O splatnosti prisúdenej sumy súd rozhodol podľa citovaných ustanovení § 232 ods. 2, ods. 3 CSP. Na určenie dlhšej ako zákonnej lehoty na plnenie súd žiaden dôvod nezistil.

53. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

54. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

55. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

56. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

57. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami CSP. Vychádzajúc z toho, že žalobca sa pôvodne domáhal zaplatenia sumy v celkovej výške 289,40 eur s príslušenstvom, pričom v priebehu konania vzal v reakcii na výzvu súdu žalobu ešte pred jej doručením žalovanému späť v časti o zaplatenie sumy vo výške 74,50 eur s príslušenstvom, súd zohľadnil, že žalobca zavinil zastavenie konania (o ktorom však súd osobitne nerozhodoval) v tejto časti, t.j. v časti o zaplatenie sumy vo výške 74,50 eur s príslušenstvom, a preto bolo úspech v tejto časti, teda v rozsahu 25,74 % potrebné pričítať žalovanému, rovnako ako úspech v časti o zaplatenie 89,30 eur s príslušenstvom, teda v rozsahu 30,86 %, v ktorom bola žaloba zamietnutá. Úspech žalovaného v konaní potom predstavuje 56,60 % a úspech žalobcu 43,40 %. Žalovaný, ktorý mal v konaní väčší úspech, by teda mal mať nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, a to v rozsahu 13,20 %, avšak vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný si nárok na náhradu trov konania neuplatnil a ani zo spisového materiálu preukázateľne nevyplývalo, že by mu v konaní vznikli účelne vynaložené výdavky, súd, postupujúc v súlade s princípom uvedeným v čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, nevyhradil rozhodnutie o výške trov konania samostatnému uzneseniu v zmysle § 262 ods. 2 CSP, ale priamo rozhodol tak, že žiadnej zo strán sporu náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice - okolie (§ 362 ods. 1 CSP).

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).